2024/1356

22.5.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1356 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 mai 2024

de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Spațiul Schengen a fost creat pentru a realiza un spațiu fără frontiere interne în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Buna funcționare a acestui spațiu se bazează pe încrederea reciprocă între statele membre și pe gestionarea eficientă a frontierelor externe.

(2) Normele care reglementează controlul persoanelor ce trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]). În ciuda măsurilor de supraveghere a frontierelor care sunt aplicate, statele membre sunt susceptibile să se confrunte cu treceri neautorizate ale frontierelor de către resortisanți ai unor țări terțe care se sustrag verificărilor la frontiere. Pentru a continua dezvoltarea politicii Uniunii care urmărește să asigure verificări ale persoanelor și supravegherea eficace a trecerii frontierelor externe, după cum se prevede la articolul 77 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), ar trebui să fie adoptate măsuri suplimentare pentru situațiile în care resortisanți ai unor țări terțe sunt reținuți cu ocazia unei treceri neautorizate a frontierelor externe, în care resortisanți ai unor țări terțe sunt debarcați în urma unor operațiuni de căutare și salvare și în care resortisanți ai unor țări terțe prezintă o cerere de protecție internațională la un punct de trecere a frontierei fără a îndeplini condițiile de intrare. Prezentul regulament completează Regulamentul (UE) 2016/399 în ceea ce privește respectivele situații. Este esențial să se asigure faptul că, în aceste situații, resortisanții țărilor terțe sunt supuși screeningului pentru a facilita identificarea lor corectă și pentru a permite îndrumarea lor eficientă către procedurile adecvate care, în funcție de circumstanțe, ar putea fi procedura legată de protecția internațională sau procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]). Screeningul unor astfel de resortisanți ai unor țări terțe ar trebui să completeze în mod coerent verificările efectuate la frontiera externă sau să compenseze faptul că respectivele verificări nu au fost efectuate la trecerea frontierei externe.

(3) Controlul la frontiere nu este numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. Controlul la frontiere ar trebui să contribuie la reducerea migrației ilegale, la combaterea introducerii ilegale de persoane și a traficului de persoane, precum și la prevenirea oricăror amenințări la adresa securității interne, a ordinii publice, a sănătății a publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre. Atunci când efectuează controale la frontiere, statele membre acționează în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu Convenția de la Geneva

([1]) JO C 155, 30.4.2021, p. 58.
([2]) JO C 175, 7.5.2021, p. 32.
([3]) Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 14 mai 2024.
([4]) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).
([5]) Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, cu obligațiile în materie de protecție internațională, în special principiul nereturnării, și cu drepturile fundamentale. Din acest motiv, măsurile luate la frontierele externe sunt elemente importante ale unei abordări cuprinzătoare a migrației, permițând statelor membre să facă față provocării pe care o reprezintă sosirile mixte de migranți aflați în situație ilegală și de persoane care au nevoie de protecție internațională.

(4) În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399, controlul la frontiere constă în verificările la frontiere efectuate la punctele de trecere a frontierei și în supravegherea frontierelor, efectuată între punctele de trecere a frontierei, pentru a-i împiedica pe resortisanții țărilor terțe să treacă frontierele cu încălcarea respectivului regulament sau să se sustragă de la verificările la frontiere. În temeiul dispozițiilor privind supravegherea frontierelor din Regulamentul (UE) 2016/399, o persoană care a trecut frontiera în mod neautorizat și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și face obiectul procedurilor care respectă Directiva 2008/115/CE. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399, controlul la frontiere ar trebui să fie efectuat fără a aduce atingere drepturilor refugiaților și ale persoanelor care solicită protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării.

(5) Polițiștii de frontieră se confruntă adesea cu resortisanți ai unor țări terțe care solicită protecție internațională fără să posede documente de călătorie, fie cu ocazia reținerilor efectuate în timpul supravegherii frontierelor, fie cu ocazia verificărilor efectuate la punctele de trecere a frontierei. În plus, pe anumite secțiuni de frontieră, polițiștii de frontieră se confruntă cu un număr mare de sosiri simultane. În astfel de circumstanțe, este deosebit de dificil dar și important să se asigure consultarea tuturor bazelor de date relevante și să se stabilească procedura adecvată cât mai rapid posibil.

(6) Screeningul resortisanților țărilor terțe ar trebui să contribuie îndeosebi la asigurarea faptului că aceștia sunt îndrumați către procedurile adecvate într-un stadiu cât mai timpuriu și că respectivele proceduri sunt efectuate fără întreruperi sau întârzieri. În același timp, screeningul ar trebui să contribuie la combaterea practicii prin care unii solicitanți de protecție internațională, după ce au fost autorizați să intre pe teritoriul unui stat membru pe baza cererii lor de protecție internațională, se sustrag de la procedurile ulterioare, pentru a depune cererea într-un alt stat membru sau pentru a nu o mai depune deloc.

(7) Screeningul resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională ar trebui să fie urmat de o examinare a nevoii de protecție internațională. Ar trebui să permită culegerea oricăror informații utile și punerea lor la dispoziția autorităților cărora le revine competența de a efectua examinarea respectivă, astfel încât acestea să poată determina procedura adecvată pentru examinarea cererii, fără a stabili încă de pe acum tipul de procedură, accelerând astfel examinarea în cauză. Screeningul ar trebui să contribuie, totodată, la identificarea persoanelor vulnerabile, astfel încât să se țină seama pe deplin, la determinarea și la executarea procedurii aplicabile, de toate nevoile speciale.

(8) Obligațiile ce revin statelor membre ca urmare a prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]).

(9) Prezentul regulament ar trebui să li se aplice resortisanților țărilor terțe și apatrizilor, indiferent dacă au prezentat o cerere de protecție internațională, care sunt reținuți cu ocazia unei treceri neautorizate a frontierei externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană, cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care, din motive altele decât vârsta, statul membru în cauză nu este obligat să preleve date biometrice în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), precum și resortisanților țărilor terțe care au fost debarcați cu ocazia operațiunilor de căutare și salvare, și care nu îndeplinesc condițiile de intrare stabilite în Regulamentul (UE) 2016/399. Pentru respectivii resortisanți ai unor țări terțe care au fost debarcați cu ocazia operațiunilor de căutare și salvare, aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor ce le revin statelor membre în conformitate cu dreptul internațional referitor la operațiunile de căutare și salvare. Prezentul regulament ar trebui să li se aplice și persoanelor care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei sau în zonele de tranzit fără a îndeplini condițiile de intrare, precum și resortisanților țărilor terțe care, după ce au primit autorizație de intrare în temeiul Regulamentului (UE) 2016/399 din motive umanitare, de interes național sau în temeiul unor obligații internaționale, prezintă o cerere de protecție internațională.

([6]) Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

([7]) Regulamentul (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind instituirea sistemului „Eurodac" pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficace a Regulamentelor (UE) 2024/1351 și (UE) 2024/1350 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj).

(10) Screeningul ar trebui să se desfășoare în orice loc adecvat desemnat de fiecare stat membru în parte, situat în general la frontiera externă sau în apropierea acesteia ori, ca alternativă, în alte locuri de pe teritoriu, ținând seama de geografie și de infrastructurile existente, avându-se grijă ca screeningul să poată fi efectuat fără întârziere. Screeningul resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre, care au trecut o frontieră externă pentru a intra în mod neautorizat pe teritoriul statelor membre și care nu au fost deja supuși screeningului într-un stat membru, ar trebui să se desfășoare în orice loc adecvat desemnat de fiecare stat membru în parte și aflat pe teritoriul acestuia.

(11) Resortisanții țărilor terțe care fac obiectul screeningului ar trebui să rămână la dispoziția autorităților de screening pe tot parcursul desfășurării acestuia. Statele membre ar trebui să prevadă în dreptul lor intern dispoziții menite să garanteze prezența respectivilor resortisanți ai țărilor terțe pe durata screeningului, cu scopul de a împiedica sustragerea de la acesta. Atunci când se dovedește a fi necesar și pe baza analizei individuale a fiecărui caz în parte, statele membre pot lua în custodie publică o persoană supusă screeningului, în cazul în care nu se pot aplica eficace alte măsuri mai puțin coercitive. Ar trebui să se recurgă la luarea în custodie publică numai ca măsură de ultimă instanță, în conformitate cu principiile necesității și proporționalității, iar aceasta ar trebui să poată face obiectul unei căi de atac eficiente, în conformitate cu dreptul național, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional. Pe parcursul screeningului, ar trebui să se aplice, în cazul solicitanților de protecție internațională, dispozițiile relevante din Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului ([8]) , iar în cazul resortisanților țărilor terțe care nu au prezentat o cerere de protecție internațională, normele relevante privind luarea în custodie publică prevăzute în Directiva 2008/115/CE.

(12) Atunci când, pe parcursul screeningului, se constată că un resortisant al unei țări terțe care este supus unui astfel de screening îndeplinește condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399, screeningul ar trebui să înceteze, iar resortisantul țării terțe în cauză ar trebui să fie autorizat să intre pe teritoriu, fără a aduce atingere aplicării sancțiunilor în caz de trecere neautorizată a frontierelor externe prin alte locuri decât pe la punctele de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit, menționate în regulamentul respectiv.

(13) Având în vedere scopul derogărilor de la condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe stabilite prin Regulamentul (UE) 2016/399, persoanele a căror intrare a fost autorizată de un stat membru în conformitate cu astfel de derogări în temeiul respectivului regulament printr-o decizie individuală nu ar trebui să fie supuse screeningului chiar dacă nu îndeplinesc toate condițiile de intrare, cu excepția cazului în care prezintă o cerere de protecție internațională.

(14) Toți resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică screeningul ar trebui să facă obiectul unor verificări pentru a li se stabili sau a li se verifica identitatea și pentru a determina dacă acestea ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne sau a sănătății publice. În cazul persoanelor care prezintă o cerere de protecție internațională la punctele de trecere a frontierei, ar trebui să se țină seama de verificările de identitate și de controalele de securitate efectuate în contextul verificărilor la frontiere, pentru a se evita dublarea verificărilor.

(15) După încheierea screeningului, resortisanții țărilor terțe în cauză ar trebui fie îndrumați către autoritățile competente pentru înregistrarea cererii de protecție internațională, fie supuși unor proceduri care respectă Directiva 2008/115/CE, după caz. Informațiile relevante obținute în cursul screeningului ar trebui să fie furnizate autorităților competente pentru a sprijini evaluarea suplimentară a fiecărui caz în parte, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Atunci când este necesar, controalele și verificările prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie continuate de autoritățile competente respective în cadrul procedurii care urmează să fie efectuate. Procedurile stabilite de Directiva 2008/115/CE ar trebui să înceapă să se aplice numai după încheierea screeningului. Dispozițiile privind înregistrarea cererilor de protecție internațională din Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) ar trebui să se aplice numai după încheierea screeningului. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere faptului că persoanele care solicită protecție internațională în momentul reținerii, în cursul controlului la frontieră de la punctul de trecere a frontierei sau în cursul screeningului, ar trebui să fie considerate solicitanți de protecție internațională, iar Regulamentul (UE) 2024/348 și Directiva (UE) 2024/1346 ar trebui să li se aplice.

([8]) Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([9]) Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

(16) Persoanele care solicită protecție internațională, cărora statele membre nu le pot aplica sau nu le mai pot aplica o procedură de azil la frontieră în conformitate cu dispozițiile privind excepțiile de la procedura de azil la frontieră din Regulamentul (UE) 2024/1348 ar trebui, de regulă, să fie autorizate să intre pe teritoriu.

(17) Totodată, screeningul ar putea să fie urmat de o relocare intra-UE în cadrul mecanismului de solidaritate instituit prin Regulamentul (UE) 2024/1351 sau în cadrul altui mecanism de solidaritate existent.

(18) În conformitate cu prezumția privind îndeplinirea condițiilor de durată a ședерii prevăzută în Regulamentul (UE) 2016/399, îndeplinirea condițiilor de intrare și autorizarea intrării sunt indicate printr-o ștampilă de intrare aplicată pe un document de călătorie. Absența unei astfel de ștampile de intrare sau absența unui document de călătorie ar putea fi considerată, așadar, o indicație a faptului că titularul nu îndeplinește condițiile de intrare. Odată cu începerea funcționării Sistemului de intrare/ieșire instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]) (EES), în care ștampilele sunt înlocuite de o înregistrare în EES, această prezumție va deveni mai fiabilă. Prin urmare, statele membre ar trebui să efectueze screeningul resortisanților țărilor terțe care se află deja pe teritoriul acestora și care nu pot dovedi că au îndeplinit condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre. Screeningul acestor resortisanți ai țărilor terțe este necesar pentru a compensa faptul că aceștia au reușit, probabil, să eludeze verificările la intrare la sosirea în spațiul Schengen și, prin urmare, nici nu li s-a putut refuza intrarea, nici nu au putut fi îndrumați către procedura adecvată în urma screeningului. De asemenea, grație consultării bazelor de date menționate în prezentul regulament, efectuarea screeningului ar putea să contribuie la stabilirea faptului că persoanele în cauză nu reprezintă o amenințare la adresa securității interne. La încheierea screeningului efectuat în teritoriu, resortisanții țărilor terțe în cauză ar trebui să facă obiectul unei proceduri de returnare sau, în cazul în care solicită protecție internațională, procedurii de azil adecvate. Resortisanții țărilor terțe ar trebui să nu fie supuși unor screeninguri repetate.

(19) Statele membre ar trebui să poată să nu efectueze screeningul în teritoriu dacă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor este trimis înapoi, imediat după reținere, către un alt stat membru în temeiul unor acorduri sau înțelegeri bilaterale sau în temeiul unor cadre de cooperare bilaterale. În acest caz, statul membru în care resortisantul țării terțe în cauză a fost trimis înapoi ar trebui să efectueze screeningul fără întârziere.

(20) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor de drept intern referitoare la identificarea resortisanților țărilor terțe suspectați de ședere ilegală într-un stat membru, atunci când scopul unei astfel de identificări este de a căuta, într-un termen scurt, dar rezonabil, informații care să permită să se determine dacă ședерea este ilegală sau legală.

(21) Fără a aduce atingere normelor privind controlul la frontierele interne ale statelor membre pentru care nu s-a luat încă o decizie de eliminare a unor astfel de controale, screeningul resortisanților țărilor terțe reținuți în legătură cu o trecere neautorizată a unor astfel de frontiere interne ar trebui să respecte normele instituite prin prezentul regulament pentru screeningul în teritoriu, iar nu normele instituite pentru screeningul la frontiera externă.

(22) Screeningul la frontiera externă ar trebui să fie finalizat cât mai curând posibil, fără să se depășească șapte zile. Screeningul în teritoriu ar trebui să fie finalizat cât mai curând posibil, fără să se depășească trei zile. Statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să finalizeze screeningul la frontiera externă și screeningul în teritoriu într-un interval de timp mai scurt, cu condiția să se efectueze verificările prevăzute în prezentul regulament.

(23) Screeningul face parte din gestionarea europeană integrată a frontierelor. Instrumentul de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize, instituit, ca parte a Fondului de management integrat al frontierelor, prin Regulamentul (UE) 2021/1148 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), poate fi îndeosebi mobilizat pentru a sprijini măsurile statelor membre care intră sub incidența prezentului regulament, în conformitate cu normele care reglementează utilizarea respectivului instrument și fără a aduce atingere altor priorități susținute de acesta.

([10]) Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20).

([11]) Regulamentul (UE) 2021/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire, ca parte a Fondului de management integrat al frontierelor, a Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 251, 15.7.2021, p. 48).

(24) Pentru a atinge obiectivele screeningului, ar trebui să se asigure un cadru mai solid pentru cooperare strânsă între autoritățile naționale competente menționate în dispoziția privind punerea în aplicare a controlului din Regulamentul (UE) 2016/399, autoritățile responsabile cu procedurile de azil și primirea solicitanților, autoritățile responsabile cu protejarea sănătății publice și autoritățile responsabile cu îndeplinirea procedurilor de returnare ce respectă Directiva 2008/115/CE.. Statelor membre ar trebui să li se permită să beneficieze de sprijin din partea agențiilor relevante, în special de sprijinul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă instituită prin Regulamentul (UE) 2019/1896 al Consiliului ([12]) (denumită în continuare „Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă") și al Agenției Uniunii Europene pentru Azil instituită prin Regulamentul (UE) 2021/2303 al Consiliului ([13]) (denumită în continuare „Agenția Uniunii Europene pentru Azil"), în limitele mandatelor acestora. Statele membre ar trebui să implice autoritățile naționale pentru protecția copilului și autoritățile naționale însărcinate cu depistarea și identificarea victimelor traficului de persoane atunci când screeningul dezvăluie fapte relevante pentru traficul de persoane, în concordanță cu Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([14]).

(25) În cursul screeningului, interesul superior al copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta"). Ori de câte ori este necesar, autoritățile pentru protecția copilului ar trebui să fie strâns implicate în screening, pentru a se asigura faptul că interesul superior al copilului este luat în considerare în mod corespunzător pe tot parcursul screeningului. Un reprezentant ar trebui să fie desemnat pentru a reprezenta și asista minorul neînsoțit în timpul screeningului sau, dacă un reprezentant nu este desemnat, ar trebui să fie desemnată o persoană cu pregătirea necesară pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a minorului. După caz, reprezentantul respectiv ar trebui să fie același cu reprezentantul numit în conformitate cu articolul 27 din Directiva (UE) 2024/1346. Persoana cu pregătirea necesară ar trebui să fie persoana desemnată să acționeze provizoriu în calitate de reprezentant în temeiul respectivei directive, în cazul în care o astfel de persoană este desemnată.

(26) Atunci când aplică prezentul regulament, statele membre ar trebui să asigure respectarea demnității umane și să nu discrimineze persoanele pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, handicapul, vârsta sau orientarea sexuală.

(27) Pentru a se asigura respectarea dreptului Uniunii și a dreptului internațional, inclusiv a cartei, în cursul screeningului fiecare stat membru ar trebui să prevadă un mecanism de monitorizare și să stabilească garanții adecvate pentru independența acestuia, cum ar fi respectarea Principiilor de la Paris, adoptate prin Rezoluția 48/134 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 20 decembrie 1993, a Principiilor de la Veneția, adoptate de Comisia de la Veneția în cadrul celei de-a 118-a sesiuni plenare din 15-16 martie 2019, a Rezoluției Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 28 decembrie 2020 privind rolul Ombudsmanului și al instituțiilor mediatorilor în promovarea și protecția drepturilor omului, a bunei guvernanțe și a statului de drept, și a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptat la 18 decembrie 2002 în cadrul celei de a 57-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite prin Rezoluția A/RES/57/199 (OPCAT). În acest scop, statele membre ar trebui să poată recurge la mecanisme naționale deja existente de monitorizare a drepturilor fundamentale, în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul regulament. Mecanismul de monitorizare prevăzut de fiecare stat membru ar trebui să vizeze în special respectarea drepturilor fundamentale în legătură cu screeningul, precum și respectarea normelor Uniunii și ale celor naționale aplicabile privind luarea în custodie publică și respectarea principiului nereturnării. Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului ([15]), (denumită în continuare „Agenția pentru Drepturi Fundamentale") ar trebui să stabilească orientări generale privind instituirea și funcționarea independentă a acestui mecanism de monitorizare. În plus, statelor membre ar trebui să li se permită să solicite sprijinul Agenției pentru Drepturi Fundamentale în scopul creării mecanismului lor național de monitorizare. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să solicite consiliere din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale cu privire la stabilirea metodologiei pentru mecanismul lor național de monitorizare și cu privire la măsurile de formare corespunzătoare. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să invite organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente să participe

([12]) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

([13]) Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

([14]) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

([15]) Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (JO L 53, 22.2.2007, p. 1).

la monitorizare. Mecanismul independent de monitorizare nu ar trebui să aducă atingere monitorizării drepturilor fundamentale realizate de observatorii pentru drepturile fundamentale ai Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/1896, mecanismului de monitorizare în scopul monitorizării aplicării operaționale și tehnice a sistemului european comun de azil, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/2303, mecanismului de evaluare și monitorizare instituit prin Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului ([16]) și nici monitorizării efectuate de organismele de monitorizare naționale sau internaționale existente. Statele membre ar trebui să investigheze cazurile de acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale în cursul screeningului, inclusiv prin garantarea faptului că plângerile sunt tratate cu promptitudine și într-un mod adecvat.

(28) Statele membre ar trebui să asigure mijloace financiare adecvate pentru mecanismul independent de monitorizare.

(29) Simpla existență a unor căi de atac în cazuri individuale sau a unor sisteme naționale care supraveghează eficiența screeningului nu este suficientă pentru a se respecta cerințele privind monitorizarea drepturilor fundamentale în temeiul prezentului regulament.

(30) Autoritățile de screening ar trebui să completeze un formular de screening. Formularul ar trebui să fie transmis, prin orice mijloace adecvate, inclusiv prin instrumente digitale, autorităților care înregistrează cererile de protecție internațională sau autorităților competente pentru procedurile de returnare, în funcție de autoritatea către care este îndrumată persoana în cauză.

(31) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere măsurilor luate în conformitate cu dreptul intern pentru stabilirea identității persoanei în cauză sau pentru evaluarea posibilelor amenințări la adresa securității interne.

(32) Informațiile din formularul de screening ar trebui să fie înregistrate astfel încât să poată face obiectul unui control administrativ și judiciar în cursul oricărei proceduri ulterioare de azil sau de returnare. Persoana care face obiectul screeningului ar trebui să aibă posibilitatea de a indica autorităților de screening că informațiile conținute în formular sunt incorecte. Orice astfel de indicație ar trebui să fie consemnată în formularul de screening fără a întârzia finalizarea screeningului.

(33) Informațiile incluse în formularul de screening ar trebui să fie puse la dispoziția persoanei vizate fie pe suport de hârtie, fie în format electronic, cu excepția informațiilor referitoare la consultarea bazelor de date relevante pentru controalele de securitate. În cazul minorilor, informațiile incluse în formularul de screening ar trebui să fie furnizate adultului sau adulților responsabili de copil. În cazul minorilor neînsoțiți, informațiile incluse în formularul de screening ar trebui să fie furnizate reprezentantului copilului sau persoanei cu pregătirea necesară pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a minorului.

(34) Prelucrarea datelor pe parcursul screeningului ar trebui să fie efectuată întotdeauna în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii privind protecția datelor, în special Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]).

(35) Datele biometrice prelevate pe parcursul screeningului, împreună cu datele menționate în dispozițiile privind colectarea și transmiterea datelor biometrice ale solicitanților de protecție internațională, ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor reținuți pentru trecerea ilegală a unei frontiere externe, ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor găsiți în situație de ședere ilegală într-un stat membru și ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor debarcați în urma unei operațiuni de căutare și salvare din Regulamentul (UE) 2024/1358 ar trebui să fie transmise Eurodac, instituit prin respectivul regulament (denumit în continuare „Eurodac”), de către autoritățile competente în conformitate cu termenele prevăzute în regulamentul respectiv.

(36) Resortisanții țărilor terțe supuși screeningului ar trebui să facă obiectul unui control medical preliminar efectuat de personal medical calificat, în vederea identificării eventualelor nevoi de îngrijire medicală sau de izolare din motive de sănătate publică. Personalul medical calificat ar trebui să poată decide, în funcție de circumstanțele medicale legate de starea generală individuală a fiecărui resortisant al unei țări terțe, că nu mai este necesar niciun control medical suplimentar pe parcursul screeningului. Respectivul control medical preliminar ar trebui să fie efectuat de personal

([16]) Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului din 9 iunie 2022 privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 (JO L 160, 15.6.2022, p. 1).

([17]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

medical calificat aparținând uneia dintre categoriile de mai jos incluse în clasificarea ISCO-08 din cadrul Clasificării internaționale standard a ocupațiilor sub responsabilitatea Organizației Internaționale a Muncii: 221 medici, 2221 asistenți medicali generaliști sau 2240 paramedici.

(37) Ar trebui să fie efectuată o verificare preliminară a vulnerabilității în vederea depistării persoanelor care prezintă indicii că ar fi vulnerabile, victime ale torturii sau ale altor tratamente inumane sau degradante, sau că ar fi apatride sau că ar putea avea nevoi procedurale speciale sau nevoi speciale de primire în sensul Directivei (UE) 2024/1346 și, respectiv, al Regulamentului (UE) 2024/1348. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere unor evaluări suplimentare în cadrul procedurilor ulterioare după finalizarea screeningului. Verificarea vulnerabilității ar trebui să fie efectuată de personalul specializat al autorităților de screening și instruit în acest scop.

(38) Pe parcursul screeningului, tuturor persoanelor vizate ar trebui să li se garanteze un nivel de trai conform cu carta, precum și accesul la asistență medicală de urgență și la tratamentul de bază al bolilor. Ar trebui să li se acorde o atenție deosebită persoanelor vulnerabile, cum ar fi femeile însărcinate, persoanele în vârstă, familiile monoparentale, persoanele care suferă de un handicap fizic sau mintal care poate fi identificat imediat, persoanele care în mod vizibil au suferit traume psihologice sau fizice și minorii neînsoțiți. În special în cazul minorilor, informațiile ar trebui furnizate într-un mod adaptat vârstei lor. Toate autoritățile implicate în îndeplinirea sarcinilor legate de screening ar trebui să raporteze orice situație de vulnerabilitate pe care au observat-o sau care le-a fost raportată, ar trebui să respecte demnitatea umană și viața privată și ar trebui să se abțină de la discriminare.

(39) Având în vedere posibilitatea ca resortisanții țărilor terțe care fac obiectul screeningului să nu dețină documentele de identitate și de călătorie necesare pentru trecerea legală a frontierei externe, în cadrul screeningului ar trebui să fie efectuată o procedură de identificare sau de verificare.

(40) Registrul comun de date de identitate (CIR) a fost instituit prin Regulamentele (UE) 2019/817 ([18]) și (UE) 2019/818 ([19]) ale Parlamentului European și ale Consiliului pentru a facilita și a contribui la identificarea corectă a persoanelor înregistrate în EES, în Sistemul de informații privind vizele instituit prin Decizia 2004/512/CE a Consiliului ([20]) (VIS), în Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]) (ETIAS), în Eurodac și în Sistemul centralizat pentru determinarea statelor membre care dețin informații privind condamnările resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor instituit prin Regulamentul (UE) 2019/816 al Parlamentului European și al Consiliului ([22]) (ECRIS-TCN), inclusiv a persoanelor necunoscute care nu sunt în măsură să se identifice singure. În acest scop, CIR conține numai datele de identitate, datele din documentul de călătorie și datele biometrice înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN, separate în mod logic. În CIR sunt stocate doar datele cu caracter personal care sunt strict necesare pentru efectuarea unei verificări corecte a identității. Datele cu caracter personal înregistrate în CIR sunt șterse în mod automat atunci când datele sunt șterse din sistemele de bază. Consultarea CIR permite identificarea sau verificarea sigură și completă a identității persoanelor grație posibilității de a consulta concomitent toate datele de identitate înregistrate în sistemele EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN, în mod rapid și fiabil, asigurând, în același timp, protecția datelor și evitând prelucrarea inutilă sau duplicarea datelor.

([18]) Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 și (UE) 2018/1861 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului (JO L 135, 22.5.2019, p. 27).

([19]) Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 și (UE) 2019/816 (JO L 135, 22.5.2019, p. 85).

([20]) Decizia 2004/512/CE a Consiliului din 8 iunie 2004 de instituire a Sistemului de Informații privind Vizele (SIV) (JO L 213, 15.6.2004, p. 5).

([21]) Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1).

([22]) Regulamentul (UE) 2019/816 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a unui sistem centralizat pentru determinarea statelor membre care dețin informații privind condamnările resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor (ECRIS-TCN), destinat să completeze sistemul european de informații cu privire la cazierele judiciare, și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1726 (JO L 135, 22.5.2019, p. 1).

(41) Pentru a stabili identitatea sau a verifica identitatea persoanelor supuse screeningului, ar trebui să fie lansată o verificare în CIR în prezența persoanei respective pe parcursul screeningului. Cu ocazia verificării respective, datele biometrice ale persoanei ar trebui să fie comparate cu datele conținute în CIR. În cazul în care datele biometrice ale unei persoane nu pot fi utilizate sau interogarea lansată folosind respectivele date eșuează sau nu afișează niciun rezultat pozitiv, interogarea ar putea fi lansată folosind datele de identitate ale persoanei în combinație cu datele din documentul de călătorie, atunci când aceste date sunt disponibile, sau în combinație cu date sau informații puse la dispoziție de resortisantul țării terțe în cauză ori obținute de la acesta. În conformitate cu principiile necesității și proporționalității și în cazul în care din interogare reiese că în CIR sunt înregistrate date referitoare la persoana respectivă, autoritățile statelor membre ar trebui să aibă acces la CIR pentru a consulta datele de identitate, datele din documentul de călătorie și datele biometrice ale persoanei respective, fără ca CIR să furnizeze vreun indiciu cu privire la sistemul de informații al UE din care provin datele.

(42) Întrucât utilizarea CIR în scopuri de identificare a fost limitată prin Regulamentele (UE) 2019/817 și (UE) 2019/818 numai la situațiile în care, în caz de verificări polițienești pe teritoriul statelor membre, este necesar să se faciliteze identificarea corectă a persoanelor înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN și să se ofere asistență pentru această identificare, regulamentele respective trebuie să fie modificate pentru ca acestea să prevadă, ca scop suplimentar, utilizarea CIR pentru identificarea sau verificarea identității persoanelor cu ocazia screeningului. În cazul Regulamentului (UE) 2019/818, din motive de geometrie variabilă, o astfel de modificare ar trebui să fie efectuată printr-un alt regulament decât prezentul regulament.

(43) Având în vedere că multe persoane supuse screeningului ar putea să nu dețină niciun document de călătorie, autoritățile de screening ar trebui să aibă acces la orice alte documente relevante deținute de persoanele în cauză atunci când datele biometrice ale acestor persoane nu sunt utilizabile sau nu generează niciun rezultat în CIR. Autorităților ar trebui să li se permită, de asemenea, să utilizeze datele din documentele respective, altele decât datele biometrice, pentru a efectua verificări prin consultarea bazelor de date relevante.

(44) Ar trebui să se considere că identificarea sau verificarea identității persoanelor, în cursul verificărilor la frontiere la punctul de trecere a frontierei, și orice consultare a bazelor de date în contextul supravegherii frontierelor sau al verificărilor polițienești, în zona frontierei externe sau în teritoriu de către autoritățile care au îndrumat persoana respectivă către screening, fac parte din screening și nu ar trebui să fie repetate, cu excepția cazului în care există circumstanțe speciale care să justifice o astfel de repetare. Prelevarea de date biometrice atât în scopul identificării sau al verificării identității, cât și în scopul înregistrării în conformitate cu cerințele Regulamentului (UE) 2024/1358 ar trebui să aibă loc o singură dată în cadrul screeningului.

(45) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a permite acesteia să stabilească procedura detaliată și specificațiile pentru extragerea datelor și să precizeze procedura de cooperare dintre autoritățile responsabile cu efectuarea screeningului, birourile centrale naționale Interpol și, respectiv, unitățile naționale Europol, în vederea determinării existenței amenințării la adresa securității interne. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([23]).

(46) Pe parcursul screeningului ar trebui să se verifice, de asemenea, dacă intrarea resortisanților țărilor terțe vizați în Uniune ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne.

(47) Întrucât screeningul îi vizează pe resortisanții țărilor terțe aflați la frontiera externă și care nu îndeplinesc condițiile de intrare, pe resortisanții țărilor terțe care au fost debarcați în urma unei operațiuni de căutare și salvare fără a îndeplini condițiile de intrare, precum și pe resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre, controalele de securitate din cadrul screeningului ar trebui să fie cel puțin de un nivel similar cu nivelul controalelor efectuate în cazul resortisanților țărilor terțe care solicită în prealabil o autorizație de intrare pe teritoriul Uniunii pentru o ședere pe termen scurt, indiferent dacă au sau nu obligația de a deține viză.

([23]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(48) În cazul resortisanților țărilor terțe care sunt scutiți, pe baza cetățeniei lor, de obligația de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului ([24]), Regulamentul (UE) 2018/1240 prevede că aceștia trebuie să solicite o autorizație de călătorie ca să vină în Uniune pentru o ședere pe termen scurt. Înainte de a primi autorizația de călătorie, persoanele în cauză sunt supuse unor controale de securitate efectuate asupra datelor cu caracter personal pe care le declară, prin consultarea mai multor baze de date ale Uniunii și anume VIS, Sistemul de informații Schengen instituit prin Regulamentele (UE) 2018/1860 ([25]), (UE) 2018/1861 ([26]) și (UE) 2018/1862 ([27]) ale Parlamentului European și ale Consiliului (SIS), EES, ETIAS, datele Europol prelucrate în scopul verificării încrucișate astfel cum este menționată în Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ([28]), ECRIS-TCN, precum și a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD) și a bazei de date privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN). Resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică obligația de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 sunt supuși, înainte de eliberarea vizei, unor controale de securitate prin consultarea acelorași baze de date ca în cazul resortisanților țărilor terțe scutiți de obligația de a deține viză, în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 810/2009 ([29]) și (CE) nr. 767/2008 ([30]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(49) În ceea ce privește persoanele supuse screeningului, ar trebui să fie efectuate verificări automate în scopuri de securitate prin consultarea acelorași sisteme care sunt prevăzute pentru solicitanții unei vize, ai unei vize de lungă ședere, ai unui permis de ședere în temeiul VIS sau ai unei autorizații de călătorie în temeiul ETIAS, și anume VIS, EES, ETIAS, inclusiv lista de supraveghere din ETIAS menționată în Regulamentul (UE) 2018/1240, SIS, ECRIS-TCN cu privire la persoanele condamnate în legătură cu infracțiuni de terorism și alte forme de infracțiuni grave, datele Europol prelucrate în scopul verificării încrucișate astfel cum este menționată în Regulamentul (UE) 2016/794, SLTD și TDAWN.

(50) Consultarea bazelor de date relevante în scopuri de securitate ar trebui efectuată astfel încât din bazele de date respective să fie extrase numai datele necesare pentru desfășurarea controalelor de securitate. În ceea ce privește persoanele care au prezentat o cerere de protecție internațională la un punct de trecere a frontierei sau în zone de tranzit, consultarea bazelor de date pentru controlul de securitate ca parte a screeningului ar trebui să se concentreze pe bazele de date care nu au fost consultate în cursul verificărilor de la frontiera externă, evitându-se astfel consultările repetate.

(51) În cazul în care se justifică, screeningul ar putea include și verificarea obiectelor aflate în posesia resortisanților țărilor terțe, în conformitate cu dreptul intern. Orice măsură aplicată în contextul unui control de securitate ar trebui să fie proporționată și să respecte demnitatea umană a persoanelor care fac obiectul screeningului. Autoritățile implicate ar trebui să se asigure că drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză sunt respectate, inclusiv dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare.

(52) Întrucât accesul autorităților de screening la EES, ETIAS, VIS și ECRIS-TCN este necesar pentru a verifica dacă o persoană ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne, ar trebui să se modifice Regulamentele (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/816, pentru a prevedea respectivul drept de acces, pe care regulamentele respective nu îl prevăd în prezent. În cazul Regulamentului (UE) 2019/816, din motive de geometrie variabilă, o astfel de modificare ar trebui să fie efectuată printr-un alt regulament decât prezentul regulament.

([24]) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

([25]) Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 312, 7.12.2018, p. 1).

([26]) Regulamentul (UE) 2018/1861 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și de modificare și abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 (JO L 312, 7.12.2018, p. 14).

([27]) Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018, p. 56).

([28]) Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

([29]) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

([30]) Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60).

(53) Pentru a efectua căutări în CIR în scopul identificării sau în scopul verificării identității, ar trebui să fie utilizat portalul european de căutare instituit prin Regulamentul (UE) 2019/817 (ESP).

(54) Autoritățile de screening ar trebui să poată utiliza ESP pentru efectuarea căutărilor în EES, ETIAS, VIS, SIS și ECRIS-TCN, în datele Europol, în SLTD și TDAWN, în scopul controalelor de securitate, atunci când este cazul.

(55) Consultarea bazelor de date ale Uniunii în scopul identificării sau al verificării identității sau în scopul controalelor de securitate poate fi justificată prin efectuarea eficace a screeningului și prin atingerea aceluiași obiectiv cu cel care stă la baza instituirii fiecăreia dintre aceste baze de date, și anume gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii, în contextul gestionării europene integrate a frontierelor.

(56) În cazul în care consultarea în scopul identificării sau al verificării identității sau în scopul controalelor de securitate generează un rezultat pozitiv, autoritatea de screening ar trebui să verifice dacă datele înregistrate în sistemele de informații ale UE sau datele Europol corespund cu datele care au generat un rezultat pozitiv.

(57) Autoritățile de screening ar trebui să poată verifica bazele de date naționale relevante în contextul identificării sau al verificării identității sau în contextul controalelor de securitate, cu respectarea dreptului intern.

(58) În scopul respectării obligației de a efectua identificarea sau verificarea identității și controale de securitate în timpul screeningului, statele membre care nu aplică încă integral unele dispoziții ale acquis-ului Schengen și, prin urmare, nu au acces la toate sistemele de informații ale UE și la toate bazele de date ale Uniunii au responsabilitatea de a efectua verificări ale identității și controale de securitate lansând căutări numai în respectivele sisteme și baze de date la care au acces.

(59) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a întări controlul resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe și de a asigura identificarea sau verificarea identității tuturor resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică screeningul și pentru consultarea bazelor de date relevante pentru a stabili dacă resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică screeningul ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne, precum și de a contribui la îndrumarea acestora către procedurile adecvate, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(60) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.

(61) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([31]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(62) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([32]).

([31]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

([32]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

(63) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([33]).

(64) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([34]).

(65) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003.

(66) În ceea ce privește Ciprul, Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului ([35]) prevede norme specifice care se aplică liniei de demarcație dintre zonele Republicii Cipru în care Guvernul Republicii Cipru exercită un control efectiv și zonele Republicii Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un astfel de control efectiv. În temeiul prezentului regulament, chiar dacă linia de demarcație nu constituie o frontieră externă, trebuie efectuate verificări asupra tuturor persoanelor care trec linia de demarcație printr-un punct de trecere autorizat sau neautorizat, cu scopul de a combate imigrația ilegală a resortisanților țărilor terțe și de a depista și preveni orice risc pentru securitate. Din aceasta rezultă că screeningul la frontiera externă se poate aplica și resortisanților țărilor terțe care sunt reținuți în legătură cu trecerea neautorizată a respectivei linii și celor care au prezentat o cerere de protecție internațională la punctele de trecere autorizate.

(67) Danemarca, Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein nu au obligații în temeiul Directivei (UE) 2024/1346. În statele respective, condițiile de primire pentru solicitanții de protecție internațională sunt reglementate de dreptul intern relevant, bazat pe aplicarea Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967. În ceea ce privește statele respective, trimiterile din prezentul regulament la respectiva directivă ar trebui să fie înțelese ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din dreptul intern,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie:

(a) screeningul la frontierele externe ale statelor membre aplicat resortisanților țărilor terțe care, fără a îndeplini condițiile de intrare prevăzute în articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, au trecut frontiera externă în mod neautorizat, au solicitat protecție internațională în cursul verificărilor la frontiere sau au fost debarcați după o operațiune de căutare și salvare, înainte ca aceștia să fie îndrumați către procedura corespunzătoare; și

(b) screeningul resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre atunci când nu există nicio indicație că respectivii resortisanți ai țărilor terțe au fost supuși unor controale la frontierele externe, înainte ca aceștia să fie îndrumați către procedura corespunzătoare.

([33]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

([34]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

([35]) Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind regimul stabilit în temeiul dispozițiilor articolului 2 din Protocolul nr. 10 la Actul de aderare din 2003 (JO L 161, 30.4.2004, p. 128).

Obiectivul screeningului este să întărească controlul resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe, să îi identifice pe toți resortisanții țărilor terțe care sunt supuși screeningului și să verifice, prin consultarea bazelor de date relevante, dacă persoanele care sunt supuse screeningului ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne. Screeningul implică totodată controale medicale preliminare și verificări preliminare ale vulnerabilității, pentru identificarea persoanelor care au nevoie de asistență medicală, a persoanelor care ar putea reprezenta o amenințare la adresa sănătății publice, precum și identificarea persoanelor vulnerabile. Astfel de controale și verificări facilitează îndrumarea unor astfel de persoane către procedura corespunzătoare.

Prezentul regulament prevede, de asemenea, un mecanism independent de monitorizare în fiecare stat membru pentru monitorizarea respectării dreptului Uniunii și a dreptului internațional, inclusiv a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta"), pe parcursul screeningului.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „amenințare pentru sănătatea publică" înseamnă o „amenințare pentru sănătatea publică" astfel cum este definită la articolul 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2016/399;

2. „verificare" înseamnă „verificare" astfel cum este definită la articolul 4 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2019/817;

3. „identificare" înseamnă „identificare" astfel cum este definită la articolul 4 punctul 6 din Regulamentul (UE) 2019/817;

4. „resortisant al unei țări terțe" înseamnă „resortisant al unei țări terțe" astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2016/399;

5. „apatrid" înseamnă o persoană care nu este considerată cetățean al niciunui stat, conform dreptului intern al acestuia;

6. „date Europol" înseamnă „date Europol" astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 16 din Regulamentul (UE) 2019/817;

7. „reprezentant" înseamnă o persoană fizică sau o organizație, inclusiv o autoritate publică, desemnată de autoritățile sau organismele competente să reprezinte, să asiste și să acționeze, după caz, în numele unui minor neînsoțit;

8. „date biometrice" înseamnă „date biometrice" astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/817;

9. „minor" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid sub vârsta de 18 ani;

10. „autorități de screening" înseamnă toate autoritățile competente desemnate prin dreptul intern să îndeplinească una sau mai multe sarcini în temeiul prezentului regulament, cu excepția controalelor medicale menționate la articolul 12 alineatul (1);

11. „minor neînsoțit" înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult responsabil de acesta în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză și atât timp cât un astfel de minor nu este efectiv în întreținerea unui astfel de adult, inclusiv un minor care este lăsat neînsoțit după intrarea sa pe teritoriul unui stat membru;

12. „luare în custodie publică" înseamnă reținerea unei persoane de către un stat membru într-un anumit loc, în care persoana respectivă este privată de libertatea de circulație;

13. „baze de date ale Interpol" înseamnă „baze de date ale Interpol" astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 17 din Regulamentul (UE) 2019/817 privind interoperabilitatea;

14. „operațiune de căutare și salvare" înseamnă o operațiune de căutare și salvare astfel cum se prevede în Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată la Hamburg, în Germania, pe 27 aprilie 1979;

Articolul 3

Drepturi fundamentale

În aplicarea prezentului regulament, statele membre respectă pe deplin dreptul relevant al Uniunii, inclusiv carta, dreptul internațional relevant, inclusiv Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva"), obligațiile legate de accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării, și drepturile fundamentale.

Articolul 4

Legătura cu alte instrumente juridice

(1) Pentru resortisanții țărilor terțe supuși screeningului care au prezentat o cerere de protecție internațională:

(a) înregistrarea cererii de protecție internațională depusă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348 este stabilită în conformitate cu articolul 27 din regulamentul respectiv; și

(b) aplicarea standardelor comune pentru primirea solicitanților de protecție internațională prevăzute în Directiva (UE) 2024/1346 este stabilită în conformitate cu articolul 3 din directiva respectivă.

(2) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (7) din prezentul regulament, Directiva 2008/115/CE sau dispozițiile naționale care respectă Directiva 2008/115/CE se aplică numai după încheierea screeningului, cu excepția screeningului menționat la articolul 7 din prezentul regulament, în cazul căruia directiva sau dispozițiile naționale care respectă directiva se aplică în paralel cu screeningul prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament.

Articolul 5

Screeningul la frontiera externă

(1) Screeningul prevăzut în prezentul regulament se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe, indiferent dacă au prezentat sau nu o cerere de protecție internațională, care nu îndeplinesc condițiile de intrare stabilite la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399 și care:

(a) sunt reținuți în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană, cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care statul membru în cauză nu este obligat, din motive altele decât vârsta, să preleve datele biometrice în temeiul articolului 22 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) 2024/1358; sau

(b) sunt debarcați pe teritoriul unui stat membru în urma unei operațiuni de căutare și salvare.

(2) Screeningul prevăzut în prezentul regulament se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe care au prezentat o cerere de protecție internațională la punctele de trecere a frontierei sau în zonele de tranzit și care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399.

(3) Resortisanții țărilor terțe care au fost autorizați să intre pe teritoriu în temeiul articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/399 nu fac obiectul screeningului. Cu toate acestea, resortisanții țărilor terțe care sunt autorizați să intre pe teritoriu în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (c) din regulamentul respectiv și care prezintă o cerere de protecție internațională fac obiectul screeningului.

În cazul în care pe parcursul screeningului devine evident că resortisantul țării terțe în cauză îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, screeningul respectivului resortisant al țării terțe ia sfârșit.

Screeningul poate fi sistat atunci când resortisanții țărilor terțe în cauză părăsesc teritoriul statelor membre către țara de origine sau către țara de reședință sau către o altă țară terță în care resortisanții țării terțe în cauză decid în mod voluntar să se întoarcă și în care întoarcerea respectivilor resortisanți ai țărilor terțe este acceptată.

Articolul 6

Autorizația de intrare pe teritoriul unui stat membru

În cursul screeningului, persoanele menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) nu sunt autorizate să intre pe teritoriul unui stat membru. Statele membre stabilesc în dreptul lor intern dispoziții pentru a se asigura că persoanele menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) rămân la dispoziția autorităților responsabile cu efectuarea screeningului în locurile menționate la articolul 8, pe toată durata screeningului, pentru a preîntâmpina orice risc de sustragere, potențialele amenințări pentru securitatea internă determinate de o astfel de sustragere sau amenințări pentru sănătatea publică determinate de o astfel de sustragere.

Articolul 7

Screeningul în teritoriu

(1) Statele membre efectuează screeningul resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor numai în cazul în care astfel de resortisanți ai țărilor terțe au trecut o frontieră externă pentru a intra pe teritoriul statelor membre în mod neautorizat și nu au fost deja supuși screeningului într-un stat membru. Statele membre stabilesc în dreptul lor intern dispoziții pentru a se asigura că respectivii resortisanți ai țărilor terțe rămân la dispoziția autorităților competente să îndeplinească una sau mai multe dintre sarcinile prevăzute de prezentul regulament pe toată durata screeningului, pentru a preîntâmpina orice risc de sustragere și potențialele amenințări la adresa securității interne determinate de o astfel de sustragere.

(2) Statele membre pot să nu efectueze screeningul în conformitate cu alineatul (1) dacă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor este trimis înapoi, imediat după reținere, către un alt stat membru în temeiul unor acorduri sau înțelegeri bilaterale sau în temeiul unor cadre de cooperare bilaterale. În acest caz, statul membru în care a fost trimis înapoi resortisantul țării terțe în cauză efectuează screeningul.

(3) Articolul 5 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf se aplică screeningului în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 8

Cerințe referitoare la screening

(1) În cazurile menționate la articolul 5, screeningul se efectuează în orice loc adecvat și corespunzător desemnat de fiecare stat membru în parte, situat în general la frontierele externe sau în apropierea acestora ori, ca alternativă, în alte locuri de pe teritoriul său.

(2) În cazurile menționate la articolul 7, screeningul se efectuează în orice loc adecvat și corespunzător desemnat de fiecare stat membru în parte, situat pe teritoriul acestuia.

(3) În cazurile menționate la articolul 5 din prezentul regulament, screeningul se efectuează fără întârziere și, în orice caz, se finalizează în termen de șapte zile de la reținerea în zona frontierei externe, de la debarcarea pe teritoriul statului membru în cauză sau de la prezentarea la punctul de trecere a frontierei. În ceea ce privește persoanele menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament cărora li se aplică articolul 23 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) 2024/1358, atunci când respectivele persoane rămân fizic la frontiera externă mai mult de 72 de ore, li se efectuează ulterior screeningul, iar perioada alocată screeningului se reduce la patru zile.

(4) Screeningul menționat la articolul 7 se efectuează fără întârziere și se finalizează în termen de trei zile de la reținerea resortisantului țării terțe.

(5) Screeningul cuprinde următoarele elemente:

(a) un control medical preliminar în conformitate cu articolul 12;

(b) o verificare preliminară a vulnerabilității, în conformitate cu articolul 12;

(c) identificarea sau verificarea identității, în conformitate cu articolul 14;

(d) înregistrarea datelor biometrice în conformitate cu [articolele 15, 22 și 24 din Regulamentul (UE) 2024/1358, în măsura în care aceasta nu s-a efectuat deja;

(e) un control de securitate, în conformitate cu articolele 15 și 16;

(f) completarea unui formular de screening, în conformitate cu articolul 17;

(g) îndrumarea către procedura adecvată, în conformitate cu articolul 18.

(6) Organizațiile și persoanele care oferă consiliere și consultanță au acces efectiv la resortisanții țărilor terțe pe parcursul screeningului. Statele membre pot impune limite acestui acces în temeiul dreptului intern, în situația în care astfel de limite sunt necesare în mod obiectiv pentru asigurarea securității, a ordinii publice sau a gestionării administrative a unui punct de trecere a frontierei sau a unui centru la care se efectuează screeningul, cu condiția ca un astfel de acces să nu fie restrâns în mod drastic sau să devină imposibil.

(7) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu au prezentat o cerere de protecție internațională, pe parcursul screeningului se aplică normele relevante privind luarea în custodie publică prevăzute în Directiva 2008/115/CE.

(8) Statele membre se asigură că tuturor persoanelor care fac obiectul screeningului li se acordă un nivel de trai care le garantează subzistența, le protejează sănătatea fizică și mentală și le respectă drepturile care le revin în temeiul cartei.

(9) Statele membre desemnează autoritățile de screening și se asigură că personalul autorităților respective care va efectua screeningul deține cunoștințele corespunzătoare și a beneficiat de formarea necesară în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 2016/399.

Statele membre se asigură că personalul medical calificat efectuează controlul medical preliminar prevăzut la articolul 12 și că personalul specializat al autorităților de screening format în acest scop efectuează verificarea preliminară a vulnerabilității prevăzut la respectivul articol. După caz, sunt implicate în respectivele verificări, de asemenea, autoritățile naționale de protecție a copilului și autoritățile naționale responsabile cu depistarea și identificarea victimelor traficului de persoane sau mecanisme echivalente.

Totodată, statele membre se asigură că numai personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților de screening care sunt responsabile de identificarea sau verificarea identității și cu efectuarea controlului de securitate au acces la datele, sistemele și bazele de date menționate la articolele 14 și 15.

Statele membre detașează personal corespunzător și resurse suficiente pentru a efectua screeningul într-un mod eficient.

Autoritățile de screening pot fi asistate sau sprijinite la efectuarea screeningului de către echipe și ofițeri de legătură sau experți trimiși de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, în limitele mandatelor lor, cu condiția ca astfel de experți sau ofițeri de legătură și echipe să aibă formarea și calificările relevante menționate la primul și al doilea paragraf.

Articolul 9

Obligațiile resortisanților țărilor terțe supuși screeningului

(1) Pe parcursul desfășurării screeningului, resortisanții țărilor terțe care fac obiectul acestuia rămân la dispoziția autorităților de screening.

(2) Resortisanții țărilor terțe:

(a) indică numele, data nașterii, genul și naționalitatea lor și furnizează, dacă sunt disponibile, documente și informații care pot dovedi respectivele date;

(b) furnizează date biometrice, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2024/1358.

Articolul 10

Monitorizarea drepturilor fundamentale

(1) Statele membre adoptă dispozițiile relevante pentru a investiga acuzațiile de nerespectare a drepturilor fundamentale în legătură cu screeningul.

Statele membre asigură, după caz, îndrumarea în vederea inițierii procedurilor civile sau penale în cazurile de nerespectare a drepturilor fundamentale sau pentru a asigura respectarea acestora în conformitate cu dreptul intern.

(2) Fiecare stat membru prevede un mecanism independent de monitorizare, în conformitate cu cerințele prevăzute la prezentul articol, care:

(a) să monitorizeze respectarea dreptului Uniunii și a dreptului internațional, inclusiv a cartei, în special în ceea ce privește accesul la procedura de azil, principiul nereturnării, interesul superior al copilului și normele relevante privind luarea în custodie publică, inclusiv dispozițiile relevante din dreptul intern privind luarea în custodie publică, pe parcursul screeningului; și

(b) să asigure faptul că acuzațiile întemeiate de nerespectare a drepturilor fundamentale în toate activitățile relevante legate de screening sunt tratate în mod eficace și fără întârzieri nejustificate, pentru a declanșa, atunci când este necesar, investigații ale unor astfel de acuzații și pentru a monitoriza evoluția acestor investigații.

Mecanismul independent de monitorizare acoperă toate activitățile desfășurate de statele membre pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

Mecanismul independent de monitorizare are competența de a emite recomandări anuale adresate statelor membre.

Statele membre instituie garanții adecvate pentru a asigura independența mecanismului independent de monitorizare. Ombudsmanii naționali și instituțiile naționale pentru drepturile omului, inclusiv mecanismele naționale de prevenire instituite în temeiul OPCAT, participă la funcționarea mecanismului independent de monitorizare și pot fi numiți să efectueze toate sau o parte din sarcinile mecanismului independent de monitorizare. Mecanismul independent de monitorizare poate implica, de asemenea, organizații și organisme publice internaționale și neguvernamentale relevante, independente de autoritățile care efectuează screeningul. În măsura în care una sau mai multe dintre aceste instituții, organizații sau organisme nu sunt direct implicate în mecanismul independent de monitorizare, mecanismul independent de monitorizare stabilește și menține legături strânse cu acestea. Mecanismul independent de monitorizare stabilește și menține legături strânse cu autoritățile naționale de protecție a datelor și cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

Mecanismul independent de monitorizare își îndeplinește sarcinile pe baza verificărilor la fața locului și a verificărilor aleatorii și neanunțate.

Statele membre oferă mecanismului independent de monitorizare acces la toate locurile relevante, inclusiv la centrele de primire și de luare în custodie publică, la persoane și la documente, în măsura în care acest acces este necesar pentru a permite mecanismului independent de monitorizare să îndeplinească obligațiile prevăzute la prezentul articol. Accesul la locurile sau informațiile clasificate relevante se acordă doar persoanelor care acționează în numele mecanismului independent de monitorizare și care dețin o autorizație de securitate corespunzătoare eliberată de o autoritate competentă în conformitate cu dreptul intern.

Agenția pentru Drepturi Fundamentale publică orientări generale destinate statelor membre privind instituirea unui mecanism de monitorizare și funcționarea independentă a acestuia. Statele membre pot solicita Agenției pentru Drepturi Fundamentale să le ajute să își elaboreze propriul mecanism independent de monitorizare, inclusiv garanțiile pentru independența acestor mecanisme, precum și metodologia de monitorizare și programele de formare corespunzătoare.

Comisia ține seama de constatările mecanismelor independente de monitorizare la propria evaluare a aplicării și implementării efective a cartei în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului ([36]) și cu anexa III la acesta.

(3) Mecanismul independent de monitorizare menționat la alineatul (2) de la prezentul articol nu aduce atingere mecanismului de monitorizare în scopul monitorizării aplicării operaționale și tehnice a sistemului european comun de azil, prevăzut la articolul 14 din Regulamentul (UE) 2021/2303, și nici rolului observatorilor pentru drepturile fundamentale în monitorizarea respectării drepturilor fundamentale în toate activitățile Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, astfel cum se prevede la articolul 80 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

(4) Statele membre asigură mijloace financiare adecvate pentru mecanismul independent de monitorizare menționat la alineatul (2).

([36]) Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159).

Articolul 11

Furnizarea de informații

(1) Statele membre se asigură că resortisanții țărilor terțe supuși screeningului sunt informați cu privire la:

(a) scopul, durata și elementele screeningului, precum și modalitățile de efectuare și posibilele sale rezultate;

(b) dreptul de a solicita protecție internațională și normele aplicabile privind prezentarea unei cereri de protecție internațională, după caz în circumstanțele specificate la articolul 30 din Regulamentul (UE) 2024/1348, precum și, în cazul respectivilor resortisanți ai țărilor terțe care au prezentat o cerere de protecție internațională, obligațiile și consecințele nerespectării prevăzute la articolele 17 și 18 din Regulamentul (UE) 2024/1351;

(c) drepturile și obligațiile resortisanților țărilor terțe pe parcursul screeningului, inclusiv obligația care le revine acestora în temeiul articolului 9, și posibilitatea de a contacta și de a fi contactați de către organizațiile și persoanele menționate la articolul 8 alineatul (6);

(d) drepturile conferite persoanei vizate în dreptul Uniunii privind protecția datelor, în special Regulamentul (UE) 2016/679.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, după caz, că resortisanții țărilor terțe supuși screeningului sunt informați cu privire la:

(a) normele aplicabile privind condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399, precum și cu privire la alte condiții de intrare, ședere și rezidență ale statului membru în cauză, dacă respectivele informații nu au fost furnizate deja;

(b) obligația de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE și posibilitățile de a se înscrie într-un program care acordă asistență logistică, financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură în sprijinul plecării voluntare;

(c) condițiile de relocare intra-UE în conformitate cu articolul 67 din Regulamentul (UE) 2024/1351 sau alt mecanism de solidaritate existent.

(3) Informațiile transmise pe parcursul screeningului sunt furnizate într-o limbă pe care resortisantul țării terțe o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Informațiile se furnizează în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, și, atunci când este necesar, oral, cu utilizarea serviciilor de interpretare. În cazul minorilor, informațiile sunt furnizate într-un mod adaptat copiilor și vârstei lor și cu implicarea reprezentantului sau a persoanei menționate la articolul 13 alineatele (2) și (3). Autoritățile de screening pot adopta măsurile necesare pentru a pune la dispoziție servicii de mediere culturală în vederea facilitării accesului la procedura de protecție internațională.

(4) Statele membre pot autoriza organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente să furnizeze resortisanților țărilor terțe informațiile menționate la prezentul articol pe parcursul screeningului, în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 12

Controale medicale preliminare și vulnerabilități

(1) Resortisanții țărilor terțe supuși screeningului menționați la articolele 5 și 7 fac obiectul unui control medical preliminar, efectuat de personal medical calificat, în vederea identificării eventualelor nevoi de îngrijire medicală sau de izolare din motive de sănătate publică. În funcție de circumstanțele medicale legate de starea generală individuală a unui resortisant al unei țări terțe, personalul medical calificat poate decide că nu mai este necesar niciun control medical suplimentar pe parcursul screeningului. Resortisanții țărilor terțe supuși screeningului menționați la articolele 5 și 7 au acces la asistență medicală de urgență și la tratamentul de bază al bolilor.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre prevăzute la articolul 24 din Regulamentul (UE) 2024/1348, în cazul resortisanților țărilor terțe care au prezentat cereri de protecție internațională, controlul medical menționat la alineatul (1) de la prezentul articol poate face parte din examinarea medicală menționată la articolul 24 din respectivul regulament.

(3) Resortisanții țărilor terțe supuși screeningului menționați la articolele 5 și 7 fac obiectul unei verificări preliminare a vulnerabilității efectuat de personal specializat al autorităților de screening instruit în acest scop, în vederea stabilirii dacă un resortisant al unei țări terțe ar putea fi apatrid, vulnerabil, victimă a torturii sau a altor tratamente inumane ori degradante sau ar avea nevoi speciale în sensul Directivei 2008/115/CE, al articolului 25 din Directiva (UE) 2024/1346 și al articolului 20 din Regulamentul (UE) 2024/1348. În scopul respectivei verificări a vulnerabilității, autoritățile de screening pot fi asistate de organizații neguvernamentale și, după caz, de personal medical calificat.

(4) Atunci când există indicii privind existența unor vulnerabilități sau a unor nevoi procedurale speciale ori nevoi speciale de primire, resortisantul țării terțe în cauză beneficiază în timp util de sprijin adecvat în centre adecvate pentru protejarea sănătății sale fizice și mintale. Minorilor li se acordă sprijin într-un mod adaptat copiilor și vârstei lor de către personal instruit și calificat pentru a lucra cu minori, în cooperare cu autoritățile naționale de protecție a copilului.

(5) Fără a aduce atingere evaluării nevoilor speciale de primire prevăzute în Directiva (UE) 2024/1346, evaluării nevoilor procedurale speciale prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348 și verificării vulnerabilității prevăzute în Directiva 2008/115/CE, verificarea preliminară a vulnerabilității menționată la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol poate face parte din evaluările vulnerabilității și evaluările procedurale speciale prevăzute în respectivul regulament și in respectivele directive.

Articolul 13

Garanții acordate minorilor

(1) Pe parcursul screeningului, interesul superior al copilului este întotdeauna considerat primordial, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din cartă.

(2) Pe parcursul screeningului, minorul este însoțit, dacă este prezent, de un membru adult al familiei.

(3) Statele membre iau, cât mai curând posibil, măsuri pentru a se asigura că un reprezentant sau, în cazul în care nu a fost desemnat un reprezentant, o persoană cu pregătirea necesară pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a minorului însoțește și asistă minorul neînsoțit pe parcursul screeningului într-un mod adaptat copilului și vârstei sale și într-o limbă pe care acesta o înțelege. Persoana respectivă este persoana desemnată să acționeze provizoriu în calitate de reprezentant în temeiul Directivei (UE) 2024/1346, în cazul în care persoana respectivă a fost desemnată în temeiul respectivei directive.

Reprezentantul are competențele și cunoștințele de specialitate necesare, inclusiv în ceea ce privește tratamentul și nevoile specifice ale minorilor. Reprezentantul acționează pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a minorului, astfel încât minorul neînsoțit să poată beneficia de drepturile ce i se cuvin și să se conformeze obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

(4) Persoana însărcinată cu însoțirea și asistarea unui minor neînsoțit în conformitate cu alineatul (3) nu poate fi o persoană cu responsabilități pentru vreun element al screeningului, acționează independent și nu primește ordine nici din partea persoanelor responsabile cu screeningul, nici din partea autorităților de screening. O astfel de persoană își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu principiul interesului superior al copilului și dispune de cunoștințele de specialitate necesare și de pregătirea necesară în acest scop. Pentru a se asigura bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, respectiva persoană este înlocuită numai atunci când este necesar.

(5) Statele membre însărcinează un reprezentant sau o persoană astfel cum este menționată la alineatul (3) cu un număr proporționat și limitat de minori neînsoțiți, care, în condiții normale, nu depășește concomitent treizeci de minori neînsoțiți, pentru a se asigura că respectivul reprezentant sau respectiva persoană este în măsură să își îndeplinească sarcinile sale în mod eficace.

(6) Faptul că nu a fost numit un reprezentant sau că o persoană care acționează provizoriu în calitate de reprezentant nu a fost desemnată în temeiul Directivei (UE) 2024/1346 nu împiedică un minor neînsoțit să își exercite dreptul de a solicita protecție internațională.

Articolul 14

Identificarea sau verificarea identității

(1) În măsura în care acest lucru nu s-a produs în timpul aplicării articolului 8 din Regulamentul (UE) 2016/399, se verifică sau se stabilește identitatea resortisanților țărilor terțe supuși screeningului în temeiul articolului 5 sau 7 din prezentul regulament, utilizând, după caz, următoarele:

(a) documente de identitate, de călătorie sau de alt tip;

(b) datele sau informațiile furnizate de resortisantul țării terțe în cauză sau obținute de la acesta; și

(c) date biometrice.

(2) În scopul identificării și al verificării identității menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile de screening efectuează interogări, utilizând datele sau informațiile menționate la respectivul alineat, în registrul comun de date de identitate instituit prin Regulamentele (UE) 2019/817 și (UE) 2019/818 (CIR), în temeiul articolului 20a din Regulamentul (UE) 2019/817 și în temeiul articolului 20a din Regulamentul (UE) 2019/818, în Sistemul de informații Schengen instituit prin Regulamentele (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 și (UE) 2018/1862 (SIS) și, după caz, efectuează căutări în bazele de date naționale în conformitate cu dreptul intern. Datele biometrice ale unui resortisant al unei țări terțe supus screeningului se prelevă o singură dată atât în scopul identificării sau al verificării identității respectivei persoane, cât și în scopul înregistrării în Eurodac a respectivei persoane, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (b) și articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (UE) 2024/1358, după caz.

(3) Interogarea CIR prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol se lansează utilizând ESP, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/817 și cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/818. În cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic să se utilizeze ESP pentru a efectua o interogare în unul sau mai multe dintre sistemele de informații ale UE sau în CIR, nu se aplică primul paragraf de la prezentul alineat, iar autoritățile de screening accesează sistemele de informații ale UE sau CIR în mod direct. Acest alineat nu aduce atingere accesului autorităților de screening la SIS, pentru care utilizarea ESP rămâne opțională.

(4) Dacă datele biometrice ale resortisantului țării terțe nu pot fi utilizate sau dacă interogarea efectuată cu datele respective menționate la alineatul (2) eșuează ori nu afișează niciun rezultat pozitiv, interogarea se efectuează cu datele de identitate ale resortisantului țării terțe, în combinație cu datele din orice document de identitate, de călătorie sau de alt tip sau cu oricare din datele sau informațiile prevăzute la alineatul (1) litera (b).

(5) Căutările efectuate în SIS cu date biometrice se efectuează în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) 2018/1861 și cu articolul 43 din Regulamentul (UE) 2018/1862.

(6) Atunci când este posibil, verificările includ și verificarea a cel puțin unuia dintre elementele biometrice de identificare integrate în orice document de identitate, de călătorie sau de alt tip.

Articolul 15

Control de securitate

(1) Resortisanții țărilor terțe supuși screeningului în temeiul articolului 5 sau 7 fac obiectul unui control de securitate pentru a se verifica dacă ar putea constitui o amenințare la adresa securității interne. Controlul de securitate respectiv poate viza atât resortisanții țărilor terțe, cât și obiectele aflate în posesia lor. În cazul în care se efectuează percheziții, se aplică dreptul statului membru în cauză.

(2) În scopul efectuării controlului de securitate prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol și în măsura în care nu s-a făcut deja acest lucru în cursul verificărilor menționate la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/399, se consultă bazele de date relevante de la nivelul Uniunii, în special SIS, Sistemului de intrare/ieșire instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 (EES), Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1240 (ETIAS), inclusiv lista de supraveghere din ETIAS prevăzută la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2018/1240, Sistemul de informații privind vizele instituit prin Decizia 2004/512/CE (VIS), și Sistemul centralizat pentru determinarea statelor membre care dețin informații privind condamnările resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor instituit prin Regulamentul (UE) 2019/816 (ECRIS-TCN), datele Europol prelucrate în scopul menționat la articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/794 și bazele de date ale Interpol, astfel cum se prevede la articolul 16 din prezentul regulament. Bazele de date relevante de la nivel național pot fi, de asemenea, consultate în acest scop.

(3) În ceea ce privește consultarea EES, a ETIAS, cu excepția listei de supraveghere din ETIAS menționată la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2018/1240, și a VIS în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, datele extrase se limitează la indicarea refuzurilor intrării, a refuzurilor, a anulării sau revocării unei autorizații de călătorie, sau a unor decizii de refuzare, anulare ori revocare a unei vize, a unei vize de lungă ședere sau, respectiv, a unui permis de ședere din motive de securitate.

În cazul unui rezultat pozitiv în SIS, autoritatea de screening care a efectuat căutarea are acces la datele cuprinse în semnalare.

(4) În ceea ce privește consultarea ECRIS-TCN, datele extrase se limitează la condamnări legate de infracțiuni de terorism și la alte forme de infracțiuni grave menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/816.

(5) Dacă este necesar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care stabilește procedura detaliată și specificațiile pentru extragerea datelor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 16

Modalități de identificare și de efectuare a controalelor de securitate

(1) În cazul interogărilor legate de sistemele de informații ale UE, interogările prevăzute la articolul 14 alineatul (2) și la articolul 15 alineatul (2) pot fi lansate prin utilizarea datelor Europol, a bazelor de date ale Interpol, a ESP, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/817 și cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/818.

(2) Atunci când, în urma unei interogări prevăzute la articolul 15 alineatul (2), se obține un rezultat pozitiv prin compararea cu datele dintr-unul din sistemele de informații ale UE, autoritățile de screening beneficiază de acces pentru a consulta datele care corespund rezultatului pozitiv respectiv din sistemele de informații ale UE respective, sub rezerva condițiilor prevăzute în actele juridice care reglementează un astfel de acces.

(3) Atunci când, în urma unei căutări în SIS, se obține un rezultat pozitiv, autoritățile de screening efectuează procedurile prevăzute în Regulamentele (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 sau (UE) 2018/1862, inclusiv consultă statul membru care a emis semnalarea prin intermediul birourilor SIRENE menționat la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1861 și la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1862.

(4) Atunci când datele cu caracter personal ale unui resortisant al unei țări terțe corespunde unei persoane ale cărei date sunt înregistrate în ECRIS-TCN și în legătură cu care există o atenționare în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/816, datele pot fi utilizate numai în scopul controlului de securitate prevăzut la articolul 15 din prezentul regulament și în scopul consultării cazierelor judiciare naționale, în conformitate cu articolul 7c din respectivul regulament. Cazierele judiciare naționale se consultă înainte de emiterea unui aviz în temeiul articolului 7c din regulamentul sus-menționat.

(5) Atunci când, în urma unei interogări, astfel cum este prevăzută la articolul 15 alineatul (2), se obține o concordanță cu datele Europol, acestuia i se trimite, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794, o notificare automată care cuprinde datele utilizate pentru interogare, pentru ca Europol să ia, după caz, orice măsuri ulterioare adecvate, utilizând canalele de comunicare prevăzute în respectivul regulament.

(6) Interogările în bazele de date ale Interpol prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din prezentul regulament se efectuează în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) și cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/817. Atunci când nu este posibil să se efectueze asemenea interogări astfel încât nicio informație să nu fie dezvăluită proprietarului semnalării Interpol, screeningul nu include interogarea bazelor de date ale Interpol.

(7) Atunci când se obține un rezultat pozitiv în lista de supraveghere din ETIAS menționată la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2018/1240, se aplică articolul 35a din respectivul regulament.

(8) Dacă este necesar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a detalia procedura de cooperare dintre autoritățile responsabile cu efectuarea screeningului, birourile centrale naționale Interpol și, respectiv, unitățile naționale Europol, în vederea determinării existenței amenințării la adresa securității interne. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 17

Formularul de screening

(1) În ceea ce privește persoanele menționate la articolele 5 și 7, autoritățile de screening completează un formular care conține următoarele:

(a) numele, data și locul nașterii și genul;

(b) indicarea cetățeniilor sau a apatridiei, a țărilor de rezidență anterioare sosirii și a limbilor vorbite;

(c) motivul pentru care a fost efectuat screeningul;

(d) informații privind controlul medical preliminar efectuat în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), inclusiv în cazul în care, pe baza circumstanțelor referitoare la starea generală a fiecărui resortisant al unei țări terțe în parte, nu a fost necesar niciun alt control medical;

(e) informații relevante privind verificarea preliminară a vulnerabilității efectuată în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), în special orice vulnerabilitate sau nevoi speciale de primire ori nevoi procedurale speciale identificate;

(f) informații care atestă dacă resortisantul țării terțe în cauză a prezentat o cerere de protecție internațională;

(g) informații furnizate de resortisantul țării terțe în cauză care atestă dacă acesta are membri de familie pe teritoriul oricărui stat membru;

(h) dacă consultarea bazelor de date relevante în conformitate cu articolul 15 a condus la un rezultat pozitiv;

(i) dacă resortisantul țării terțe în cauză și-a respectat obligația de a coopera în conformitate cu articolul 9.

(2) Formularul menționat la alineatul (1) include următoarele informații, în cazul în care sunt disponibile:

(a) motivul sosirii sau intrării ilegale;

(b) informațiile cu privire la rutele parcurse, inclusiv punctul de plecare, locurile de reședință anterioare, țările terțe de tranzit, țările terțe în care, eventual, s-a solicitat sau s-a acordat protecție internațională, precum și destinația preconizată din Uniune;

(c) documentul sau documentele de călătorie sau de identitate avute de resortisanții țărilor terțe asupra lor;

(d) orice observații și alte informații relevante, inclusiv orice informații conexe în cazurile de suspiciune de introducere ilegală de persoane sau de trafic de persoane.

(3) Informațiile din formularul menționat la alineatul (1) se înregistrează astfel încât să poată face obiectul unui control administrativ și judiciar în cursul oricărei proceduri ulterioare de azil sau de returnare.

Se precizează dacă informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) sunt confirmate de autoritățile de screening sau declarate de persoana în cauză.

Informațiile incluse în formular sunt puse la dispoziția persoanei vizate fie pe suport de hârtie, fie în format electronic. Informațiile menționate la alineatul (1) litera (h) de la prezentul articol se ocultează. Înainte ca formularul să fie transmis autorităților relevante, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatele (1), (2), (3) și (4), persoana care face obiectul screeningului are posibilitatea de a indica faptul că informațiile conținute în formular sunt incorecte. Autoritățile de screening înregistrează orice astfel de indicație în informațiile relevante menționate la prezentul articol.

Articolul 18

Finalizarea screeningului

(1) După finalizarea screeningului sau, cel târziu, la expirarea termenelor stabilite la articolul 8 din prezentul regulament, resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 5 alineatul (1) din prezentul regulament care nu au prezentat o cerere de protecție internațională sunt îndrumați către autoritățile competente în vederea aplicării unor proceduri care respectă Directiva 2008/115/CE, fără a aduce atingere aplicării articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/399.

Formularul menționat la articolul 17 se transmite autorităților competente către care este îndrumat resortisantul țării terțe.

(2) Resortisanții țărilor terțe menționați la articolele 5 și 7 care au prezentat o cerere de protecție internațională sunt îndrumați către autoritățile competente pentru înregistrarea cererii de protecție internațională.

(3) În cazul în care urmează să fie relocați intra-UE în conformitate cu articolul 67 din Regulamentul (UE) 2024/1351 sau cu orice alt mecanism existent de solidaritate, resortisanții țărilor terțe sunt îndrumați către autoritățile relevante ale statelor membre în cauză, împreună cu formularul menționat la articolul 17 din prezentul regulament.

(4) Resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 7 din prezentul regulament care nu au prezentat o cerere de protecție internațională continuă să facă obiectul procedurilor de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE.

(5) În cazul în care resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 5 alineatele (1) și (2) și la articolul 7 din prezentul regulament sunt îndrumați către procedura adecvată privind protecția internațională, către o procedură care respectă Directiva 2008/115/CE sau către autoritățile relevante ale altui stat membru în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care urmează să fie relocați intra-UE, screeningul se încheie. În cazul în care nu au fost finalizate toate verificările în termenele menționate la articolul 8 din prezentul regulament, screeningul ia totuși sfârșit în ceea ce privește persoanele respective, care sunt îndrumate către procedura adecvată.

(6) În cazul în care, în conformitate cu dreptul penal intern, un resortisant al unei țări terțe menționat la articolul 5 sau 7 din prezentul regulament face obiectul unor proceduri de drept penal sau unei proceduri de extrădare, statele membre pot decide să nu aplice screeningul. Dacă screeningul a început deja, formularul menționat la articolul 17 din prezentul regulament se trimite, cu indicarea circumstanțelor care au pus capăt screeningului, autorităților competente pentru procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE sau, dacă resortisantul țării terțe a prezentat o cerere de protecție internațională, autorităților competente în temeiul dreptului intern pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională.

(7) Datele cu caracter personal stocate în temeiul prezentului regulament se șterg în conformitate cu calendarul prevăzut în Regulamentul (UE) 2024/1358.

Articolul 19

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 20

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008

Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Accesul la VIS în scopul consultării datelor este rezervat în mod exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul:

(a) autorităților naționale ale statelor membre și din cadrul organelor Uniunii care au competențe în scopurile prevăzute la articolele 15-22, la articolele 22g-22m și la articolul 45e din prezentul regulament;

(b) unității centrale a ETIAS și al unităților naționale ale ETIAS, desemnate în temeiul articolelor 7 și 8 din Regulamentul (UE) 2018/1240, în sensul articolelor 18c și 18d din prezentul regulament și în sensul Regulamentului (UE) 2018/1240;

(c) autorităților de screening definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în scopurile prevăzute la articolele 15 și 16 din regulamentul respectiv;

(d) autorităților naționale ale statelor membre și din cadrul organelor Uniunii care au competențe în scopurile prevăzute la articolele 20, 20a și 21 din Regulamentul (UE) 2019/817.

Un astfel de acces este limitat la măsura în care datele sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în scopurile respective și este proporțional cu obiectivele urmărite.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. Se adaugă următorul alineat:

„(2a) Autoritățile de screening definite la articolul 2 punctul (10) din Regulamentul (UE) 2024/1356 au, de asemenea, acces la VIS în scopul consultării datelor în vederea efectuării unui control de securitate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

O căutare în conformitate cu prezentul alineat se efectuează utilizând datele menționate la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1356, iar VIS afișează un rezultat pozitiv în cazul în care într-un dosar corespondent a fost înregistrată o decizie de refuzare, de anulare sau de revocare a unei vize, a unei vize de lungă ședere sau a unui permis de ședere pe baza motivelor prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) punctele (i), (v) și (vi) din prezentul regulament.

În cazul în care se obține un rezultat pozitiv, autoritățile de screening obțin acces la toate datele relevante din dosar.”

Articolul 21

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2226

Regulamentul (UE) 2017/2226 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(l) să sprijine obiectivele screeningului instituit prin Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului (*), în special în ceea ce privește controalele prevăzute la articolele 14-16.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următorul alineat:

„(2b) Personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților de screening definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 au acces la EES pentru a consulta date EES.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Accesul la datele din EES stocate în CIR este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților naționale ale fiecărui stat membru și personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul agențiilor Uniunii care are competențe în scopurile prevăzute la articolele 20, 20a și 21 din Regulamentul (UE) 2019/817 și la articolele 20, 20a și 21 din Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Acest acces este limitat la măsura în care datele sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în scopurile respective și este proporțional cu obiectivele urmărite.

(*) Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 și (UE) 2019/816 (JO L 135, 22.5.2019, p. 85).”

3. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 24a*

Accesul la date pentru efectuarea controalelor de securitate în scopul screeningului

Autoritățile de screening definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 au acces la EES în scopul consultării datelor în vederea efectuării unui control de securitate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

O căutare în conformitate cu prezentul articol se efectuează utilizând datele menționate la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1356, iar EES afișează un rezultat pozitiv în cazul în care o fișă privind refuzul intrării pe baza motivelor prevăzute în partea B literele B, D, H, I și J din anexa V la Regulamentul (UE) 2016/399 este legată de un dosar individual corespondent. În cazul în care se obține un rezultat pozitiv, autoritățile de screening obțin acces la toate datele relevante din dosar.

Dacă dosarul individual nu include date biometrice, autoritățile de screening pot proceda la accesarea datelor biometrice ale persoanei în cauză și la verificarea corespondenței în VIS în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.”

4. La articolul 46 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) scopul accesului menționat la articolul 9 alineatele (2), (2a) și (2b);”.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1240

Regulamentul (UE) 2018/1240 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 se introduce următoarea literă:

„(eb) sprijină scopurile Regulamentului (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*) Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. La articolul 8 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(i) furnizarea de avize în conformitate cu articolul 35a.”

3. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4a) se înlocuiește cu următorul text:

„(4a) Accesul la datele de identitate și la datele privind documentele de călătorie din ETIAS stocate în CIR este, de asemenea, rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților naționale ale fiecărui stat membru și personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul agențiilor Uniunii care are competențe în scopurile prevăzute la articolele 20, 20a și 21 din Regulamentul (UE) 2019/817. Acest acces este limitat la măsura în care datele sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în scopurile respective și este proporțional cu obiectivele urmărite.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4aa) Autoritățile de screening definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 (denumite în continuare «autoritățile de screening») au, de asemenea, acces la ETIAS în scopul consultării datelor în vederea efectuării verificărilor în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din respectivul regulament.

O căutare în conformitate cu prezentul alineat se efectuează utilizând datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1356, iar ETIAS afișează un rezultat pozitiv în cazul în care într-un dosar corespondent a fost inclusă o decizie de refuzare, de anulare sau de revocare a unei autorizații de călătorie pe baza articolului 28 alineatul (7) sau a articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și (e) din prezentul regulament.

În cazul în care se obține un rezultat pozitiv, autoritățile de screening obțin acces la toate datele relevante din dosar.

În cazul în care, în urma căutării efectuate în conformitate cu prezentul alineat, reiese că există o corespondență între datele utilizate pentru căutare și datele înregistrate în lista de supraveghere din ETIAS prevăzută la articolul 34, entitatea care a introdus datele în lista de supraveghere din ETIAS – fie o unitate națională a ETIAS, fie Europol – este notificată cu privire la corespondență și este responsabilă de accesarea datelor din lista de supraveghere din ETIAS și de furnizarea unui aviz în conformitate cu articolul 35a.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fiecare stat membru desemnează autoritățile naționale competente menționate la alineatele (1), (2), (4) și (4a) de la prezentul articol, precum și autoritățile de screening menționate la alineatul (4b) de la prezentul articol și transmite eu-LISA, fără întârziere, o listă a autorităților respective, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din prezentul regulament. În lista respectivă se specifică scopul în care personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul fiecărei autorități are acces la datele din sistemul de informații al ETIAS în conformitate cu alineatele (1), (2), (4) și (4a) din prezentul articol.”

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 35a

Sarcinile unității naționale a ETIAS și ale Europol în ceea ce privește lista de supraveghere din ETIAS în scopul screeningului

(1) În cazurile menționate la articolul 13 alineatul (4b) al patrulea paragraf, sistemul central al ETIAS transmite o notificare automată fie către unitatea națională a ETIAS, fie către Europol, în funcție de care dintre acestea a introdus datele în lista de supraveghere din ETIAS. În cazul în care unitatea națională a ETIAS sau Europol, după caz, consideră că resortisantul țării terțe supus screeningului ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne, aceasta transmite imediat o notificare autorităților de screening respective și furnizează un aviz motivat statului membru care efectuează screeningul, în termen de două zile de la primirea notificării, după cum urmează:

(a) unitățile naționale ale ETIAS informează autoritățile de screening prin intermediul unui mecanism securizat de comunicare, care trebuie instituit de eu-LISA, între unitățile naționale ale ETIAS, pe de o parte, și autoritățile de screening, pe de altă parte;

(b) Europol informează autoritățile de screening utilizând canalele de comunicare prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/794; dacă nu se emite niciun aviz, se consideră că nu există niciun risc pentru securitate.

(2) Notificarea automată menționată la alineatul (1) de la prezentul articol conține datele menționate la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1356 care au fost utilizate pentru interogare.”

5. La articolul 69 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(ea) după caz, o trimitere la interogările efectuate în sistemul central al ETIAS în scopurile articolelor 14 și 15 din Regulamentul (UE) 2024/1356, rezultatele pozitive generate și rezultatele acestei interogări."

Articolul 23

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/817

Regulamentul (UE) 2019/817 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile statelor membre și agențiile Uniunii menționate la alineatul (1) de la prezentul articol utilizează ESP pentru a căuta date referitoare la persoane sau la documentele de călătorie ale acestora în sistemele centrale ale EES, VIS și ETIAS, în conformitate cu drepturile de acces de care beneficiază în temeiul instrumentelor juridice care reglementează aceste sisteme de informații ale UE și în temeiul dreptului intern. De asemenea, acestea utilizează ESP pentru a lansa interogări în CIR în conformitate cu drepturile de acces de care beneficiază în temeiul prezentului regulament, în scopurile menționate la articolele 20, 20a, 21 și 22."

2. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Se instituie un registru comun de date de identitate (CIR), în care se creează un dosar individual pentru fiecare persoană înregistrată în EES, VIS, ETIAS, Eurodac sau ECRIS-TCN, ce conține datele menționate la articolul 18, în scopul de a facilita și a contribui la identificarea corectă a persoanelor înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN, în conformitate cu articolele 20 și 20a, de a sprijini funcționarea MID, în conformitate cu articolul 21, și de a facilita și a simplifica accesul autorităților desemnate și al Europol la EES, VIS, ETIAS și Eurodac, atunci când acest lucru este necesar pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave în conformitate cu articolul 22.";

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care, din cauza unei disfuncționalități a CIR, este imposibil din punct de vedere tehnic să se interogheze CIR în scopul identificării unei persoane în temeiul articolului 20 sau în scopul identificării ori al verificării identității unei persoane în temeiul articolului 20a, în scopul detectării unor identități multiple în temeiul articolului 21 sau al prevenirii, depistării ori investigării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave în temeiul articolului 22, utilizatorii CIR sunt notificați în mod automat de către eu-LISA."

3. La articolul 18, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile care accesează CIR fac acest lucru în conformitate cu drepturile de acces de care beneficiază în temeiul instrumentelor juridice care reglementează sistemele de informații ale UE și în temeiul dreptului intern și în conformitate cu drepturile de acces de care beneficiază în temeiul prezentului regulament în scopurile menționate la articolele 20, 20a, 21 și 22."

4. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 20a*

Accesul la registrul comun de date de identitate în scopul identificării sau al verificării identității în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1356 (*)

(1) Interogările CIR se efectuează de către autoritățile de screening definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumite în continuare «autoritățile de screening»), exclusiv în scopul în scopul identificării ori al verificării identității unei persoane în conformitate cu articolul 14 din regulamentul respectiv, cu condiția ca procesul să fi fost inițiat în prezența persoanei respective.

(2) În cazul în care, în urma interogării, reiese că în CIR sunt stocate date referitoare la persoana respectivă, autoritățile de screening au acces pentru a consulta datele menționate la articolul 18 alineatul (1) din prezentul regulament, precum și datele menționate la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/818.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

5. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 46 din Regulamentul (UE) 2017/2226, articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 și articolului 69 din Regulamentul (UE) 2018/1240, eu-LISA păstrează înregistrări ale tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în CIR, în conformitate cu alineatele (2), (2a), (3) și (4) de la prezentul articol.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) eu-LISA păstrează înregistrările tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în CIR în temeiul articolului 20a. Aceste înregistrări includ următoarele elemente:

(a) statul membru care a lansat interogarea;

(b) scopul accesului utilizatorului care a lansat interogarea în CIR;

(c) data și ora efectuării interogării;

(d) tipul de date utilizate pentru lansarea interogării;

(e) rezultatele interogării.”;

(c) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fiecare stat membru păstrează înregistrări ale interogărilor efectuate de autoritățile sale și de personalul acestora autorizat în mod corespunzător să utilizeze CIR în temeiul articolelor 20, 20a, 21 și 22. Fiecare agenție a Uniunii păstrează înregistrări ale interogărilor efectuate în temeiul articolelor 21 și 22 de personalul său autorizat în mod corespunzător.”

Articolul 24

Evaluare

Până la 12 iunie 2028, Comisia prezintă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor stabilite în prezentul regulament.

Până la 12 iunie 2031 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele constatări. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru pregătirea raportului respectiv, până la 12 decembrie 2030 și, ulterior, o dată la cinci ani.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 12 iunie 2026.

Dispozițiile de la articolele 14-16 referitoare la interogările în sistemele de informații ale UE, în CIR și în ESP încep să se aplice numai după ce fiecare dintre sistemele de informații relevante, CIR și ESP intră în funcțiune.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 14 mai 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
R. METSOLA	H. LAHBIB